

540

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 17 grudnia 1991 r.

w sprawie zasad organizowania prac interwencyjnych oraz robót publicznych.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. Nr 106, poz. 457) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rejonowe urzędy pracy mogą kierować bezrobotnych do prac interwencyjnych lub robót publicznych, jeżeli ich wykonywanie jest gospodarczo lub społecznie użyteczne.

2. Roboty publiczne powinny być organizowane w szczególności w ramach realizowanych na szczeblu lokalnym, regionalnym lub ogólnokrajowym inwestycji infrastrukturalnych, dotyczących m. in.:

- 1) ochrony środowiska,
- 2) gospodarki wodnej (melioracje, kanalizacja, zaopatrzenie wsi w wodę),
- 3) gospodarki leśnej,
- 4) łączności,
- 5) drogownictwa,
- 6) budownictwa komunalnego,
- 7) inwestycji dotyczących infrastruktury usług społecznych.

3. Prace interwencyjne lub roboty publiczne nie mogą być organizowane, jeżeli spowodowałyby to naruszenie zasad konkurencyjności w danym rejonie oraz likwidację lub upadłość wyspecjalizowanych zakładów pracy wykonujących tego rodzaju działalność.

§ 2. Roboty publiczne mogą być organizowane na wniosek organów gminy lub terenowych organów rządowej administracji ogólnej, zwanych dalej „organizatorami”.

§ 3. Przy rozpatrywaniu wniosków o organizację robót publicznych powinny być preferowane rejonu uznane za szczególnie zagrożone wysokim bezrobociem strukturalnym.

§ 4. 1. Organizatorzy ubiegający się o skierowanie bezrobotnych do wykonywania robót publicznych składają wniosek, z zastrzeżeniem ust. 3, do rejonowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce wykonywania robót.

2. Wniosek powinien zawierać następujące dane:

- 1) nazwę i lokalizację inwestycji oraz nazwę i adres inwestora,
- 2) liczbę bezrobotnych proponowanych do zatrudnienia w ramach robót publicznych oraz okres tego zatrudnienia,
- 3) informacje o zaawansowaniu robót, kosztach inwestycji, źródłach jej finansowania oraz ogólnej liczbie zatrudnionych lub przewidzianych do zatrudnienia pracowników stałych,
- 4) miejsce wykonywania robót przez skierowanych bezrobotnych, pożądane kwalifikacje oraz inne wymogi,
- 5) informacje dotyczące wysokości przewidzianego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych,
- 6) informacje dotyczące możliwości zakwaterowania, żywienia oraz uprawnień, jakie będą przysługiwały skierowanym bezrobotnym.

3. Jeżeli roboty publiczne obejmują swoim zasięgiem obszar województwa lub kilku województw, wniosek, o którym mowa w ust. 1, organizator składa w wojewódzkim urzędzie pracy właściwym ze względu na największą liczbę bezrobotnych wnioskowanych do skierowania z terenu danego województwa.

§ 5. 1. Wojewódzkie i rejonowe urzędy pracy, do których wpłynęły wnioski określone w § 4, przedkładają je — w celu uzyskania opinii — wojewódzkiej i odpowiednio rejonowej radzie zatrudnienia.

2. Wnioski skierowane do wojewódzkiego urzędu pracy, w przypadku, o którym mowa w § 4 ust. 3, przekazywane są do rozpatrzenia przez inne wojewódzkie urzędy pracy.

3. W przypadku uzyskania pozytywnej opinii rady zatrudnienia i posiadania na ten cel niezbędnych środków Funduszu Pracy, wojewódzkie lub rejonowe urzędy pracy dokonują szczegółowych uzgodnień z organizatorem tych robót i zawierają umowę, o której mowa w § 8.

4. W przypadku negatywnej opinii rady zatrudnienia lub braku możliwości skierowania bezrobotnych do robót publicznych, urząd pracy, do którego wpłynął wniosek, zawiadamia pisemnie wnioskującego organizatora.

§ 6. 1. Do prac interwencyjnych lub robót publicznych rejonowe urzędy pracy powinny kierować w szczególności bezrobotnych:

- 1) absolwentów oraz pozostających bez pracy przez okres dłuższy niż 6 miesięcy,
- 2) jeżeli rodzaj przewidzianych do wykonywania prac jest zgodny z posiadanymi kwalifikacjami,
- 3) gdy po upływie okresu wykonywania tych prac zostaną zatrudnieni w zakładzie pracy, w którym prace te będą wykonywali,
- 4) jeżeli jest to wskazane ze względów społecznych.

2. Do wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych nie mogą być kierowani bezrobotni, dla których rejonowy urząd pracy posiada propozycje odpowiedniej pracy.

§ 7. 1. Prace interwencyjne, z zastrzeżeniem ust. 2, mogą być organizowane w zakładach pracy:

- 1) zatrudniających co najmniej 10 pracowników stałych, z wyjątkiem biur, o których mowa w ust. 2 pkt 2,
- 2) które nie dokonały w okresie ostatnich 6 miesięcy zwolnień pracowników, przekraczających 10% stanu załogi, oraz nie są w stanie likwidacji lub upadłości.

2. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane w zakładach pracy będących:

- 1) partiami lub organizacjami politycznymi,
- 2) organizacjami związków zawodowych, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy związkowych biur pracy,
- 3) urzędami podległymi naczelnym organom władzy państwowej oraz naczelnym i centralnym organom administracji państwowej,
- 4) kościołami lub związkami wyznaniowymi,
- 5) przedstawicielstwami obcych państw.

§ 8. 1. Rejonowy urząd pracy zawiera z zakładami pracy, w których bezrobotni wykonywać będą prace interwencyjne, oraz organizatorami robót publicznych umowę określającą m. in.:

- 1) liczbę osób i okres, na jaki zostaną skierowani bezrobotni,
- 2) rodzaj wykonywanych prac oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje kierowanych osób,

3) terminy i wysokość refundowanych przez rejonowy urząd pracy kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne,

4) obowiązek informowania rejonowego urzędu pracy o przypadkach porzucenia pracy przez skierowanych bezrobotnych.

2. Zakład pracy, w którym skierowani przez rejonowy urząd pracy bezrobotni wykonywać będą prace interwencyjne, oraz organizator robót publicznych zawiera z bezrobot-

nyimi umowy o pracę na czas określony wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1.

§ 9. Do dnia 1 stycznia 1993 r. zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia realizują wojewódzkie i rejonowe biura pracy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*

541

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 17 grudnia 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia pośrednictwa pracy, orientacji i poradnictwa zawodowego, rejestracji i ewidencji bezrobotnych oraz poszukujących pracy, a także przyznawania świadczeń określonych w przepisach o zatrudnieniu i bezrobociu.

Na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1—3 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. Nr 106, poz. 457) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1. Użyte w rozporządzeniu wyrażenia oznaczają:

- 1) „ustawa” — ustawę z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. Nr 106, poz. 457),
- 2) „poszukujący pracy” — osobę pozostającą bez pracy, która nie spełnia warunków określonych w art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy, oraz osobę zgłaszającą zamiar zmiany pracy bądź podjęcia dodatkowej pracy,
- 3) „urząd pracy” — rejonowy urząd pracy.

§ 2. 1. Urzędy pracy prowadzą pośrednictwo pracy oraz orientację i poradnictwo zawodowe zgodnie z zasadami określonymi w ustawie.

2. Urząd pracy, wykonując zadania określone w ustawie, bierze pod uwagę przedsięwzięcia inspirowane przez rady zatrudnienia oraz współdziała z organizacjami pracodawców, bezrobotnych, związkami zawodowymi, samorządem terytorialnym oraz innymi organizacjami działającymi w sprawach zatrudnienia.

3. Z pośrednictwa pracy, orientacji i poradnictwa zawodowego korzystają bezrobotni poszukujący pracy oraz zakłady pracy.

§ 3. 1. Pośrednictwo pracy polega w szczególności na:

- 1) udzielaniu pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w jej uzyskaniu oraz zakładom pracy w uzyskaniu pracowników o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych,
- 2) udostępnianiu bezrobotnym i poszukującym pracy wszystkich zgłoszonych i aktualnych miejsc pracy,
- 3) poszukiwaniu wolnych miejsc pracy,
- 4) powiązaniu kwalifikacji zawodowych bezrobotnych i poszukujących pracy z wymaganiami zakładu pracy, niezbędnymi do zatrudnienia na stanowisku pracy,
- 5) udzielaniu zakładom pracy informacji o możliwościach zatrudnienia pracowników z odpowiednimi kwalifikacjami,
- 6) informowaniu bezrobotnych, poszukujących pracy oraz zakładów pracy o sytuacji na lokalnym rynku pracy i przewidywanych zmianach,
- 7) organizowaniu przedsięwzięć umożliwiających kontakty bezrobotnych i poszukujących pracy z zakładami pracy,
- 8) współdziałaniu z innymi urzędami pracy w sprawach zatrudnienia i bezrobocia oraz na wymianie informacji

o możliwościach uzyskania pracy i podjęcia przygotowania zawodowego w zakładach położonych na terenie ich działania,

9) informowaniu bezrobotnych o przysługujących prawach i obowiązkach oraz możliwościach uzyskania innej pomocy celem zwiększenia szans zatrudnienia.

2. Przy wykonywaniu pośrednictwa pracy urząd pracy bierze pod uwagę kwalifikacje zawodowe i umiejętności bezrobotnych i poszukujących pracy, a także gotowość do podjęcia pracy, przygotowania zawodowego bądź przekwalifikowania oraz oczekiwania zakładu pracy.

3. Gotowość do podjęcia pracy polega na aktywnym poszukiwaniu pracy przez bezrobotnego lub poszukującego pracy oraz przyjmowaniu propozycji pracy lub przygotowania zawodowego, przedkładanych przez urząd pracy.

4. Bezrobotny powinien wykazać się aktywnością w poszukiwaniu pracy.

5. Urząd pracy ocenia gotowość do pracy na podstawie wpisów dokonanych w szczególności w karcie aktywności zawodowej bezrobotnego, w karcie rejestracyjnej oraz w karcie referencyjnej.

6. Wzór karty aktywności zawodowej bezrobotnego stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

7. Bezrobotni i poszukujący pracy, napotykający trudności w podjęciu lub zmianie pracy, wyborze zawodu lub kierunku przekwalifikowania, mogą korzystać z pomocy urzędu pracy w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego.

§ 4. Orientacja i poradnictwo zawodowe polega w szczególności na:

- 1) gromadzeniu i aktualizowaniu informacji o zawodach, rynku pracy i możliwościach szkolenia zawodowego oraz opracowywaniu i upowszechnianiu tych informacji,
- 2) udzielaniu osobom zainteresowanym informacji ułatwiających wybór zawodu, zmianę kwalifikacji, podjęcie lub zmianę pracy,
- 3) udzielaniu osobom bezrobotnym i poszukującym pracy indywidualnych porad zawodowych,
- 4) prowadzeniu lub zlecaniu specjalistycznych badań psychologicznych, pedagogicznych i lekarskich umożliwiających udzielanie indywidualnych porad zawodowych i wydawanie opinii o przydatności zawodowej, kierunku przyuczenia do zawodu lub przekwalifikowania,
- 5) inspirowaniu, organizowaniu i prowadzeniu, w zależności od potrzeb, grupowych zajęć dla bezrobotnych i poszukujących pracy, w celu nabycia umiejętności poszukiwania i uzyskiwania pracy,